

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: J. P.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2024, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 9. 2024, **se zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 10. 10. 2024 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla žalobcovy námitky proti svému prvostupňovému rozhodnutí ze dne 5. 6. 2024, a toto prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, potvrdila.
2. V žalobě žalobce napadenému rozhodnutí vytkl nesprávně posouzený skutkový stav. Posuzující lékaři totiž nevzali v potaz jeho celkový zdravotní stav v celé šíři. Nesouhlasil

s rozhodující příčinou svého nepříznivého zdravotního stavu a nezhodnocení poškození cév, nohou a spánkové apnoe. Má za to, že pokles jeho pracovní schopnosti je 50 %, s přihlédnutím právě k dalším onemocněním.

3. Žalovaná ve svém vyjádření popsala dosavadní průběh řízení, uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě posudku, který považuje za dostatečně odůvodněný, a na svých argumentech zcela setrvává.
4. U jednání oba účastníci s ohledem na závěry posudku MPSV (viz níže) navrhli zrušení napadeného rozhodnutí.
5. Krajský soud poté, co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutkový stav. Žalobce je vyučený zámečnický a jako zámečnický též dosud pracoval. Žalobce požádal o invalidní důchod dne 1. 3. 2024. Podle posudku posudkového lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „Institut“ nebo „IPZS“) Ostrava byl shledán od 23. 4. 2024 invalidním v prvním stupni pro žilní potíže s poklesem pracovní schopnosti 40 %. Žalobci byl následně přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
7. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, neboť jeho zdravotní stav je závažnější, než by odpovídalo invaliditě prvního stupně a poklesu pracovní schopnosti 40 %. V rámci námitkového řízení žalovaná nechala zpracovat posudek Institutem, oddělení námitkové a odvolací. Dne 2. 9. 2024 potvrdil předchozí posudkový závěr. Za rozhodující příčinu žalobcova nepříznivého zdravotního stavu byla označena chronická žilní insuficience, postižení odpovídá kapitole IX, odd. B, položka 10c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., (dále jen „vyhláška“), postižení je středně těžké funkční a pokles pracovní schopnosti žalobce činí 40 %. Žalovaná následně vydala napadené rozhodnutí.
8. V soudním řízení nechal krajský soud zpracovat posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. V něm posudková komise ve složení z předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností interní lékařství a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní ve druhém stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „z. d. p.“), a to od 23. 4. 2024, platnost posudku trvale. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronická žilní insuficience. S ohledem na další postižení a profesi žalobce však posudková komise na rozdíl od posudkových lékařů Institutu dospěla k závěru o celkovém poklesu pracovní schopnosti žalobce při horní hranici procentního rozmezí, stanoveného pro toto postižení v kapitole IX, odd. B, položka 10c přílohy k vyhlášce, tedy 50 %. Pro další navýšení neshledala důvod.
9. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), invaliditu a změnu stupně invalidity pro účely poskytnutí dávek posuzuje Institut posuzování zdravotního stavu. Pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem

Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011–43).

10. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
11. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností interního lékařství. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, když takto jej shledali i oba účastníci řízení. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Na základě toho posudková komise přijala svůj posudkový závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce o 50 %, uvedla, že invalidita druhého stupně trvá od 23. 4. 2024 s tím, že posudek má trvalou platnost.
12. Za tohoto stavu soud uzavírá, že jelikož zdravotní stav žalobce byl v rozhodné době jiný, než jaký vzala na základě provedeného posudku Institutu za zjištěný žalovaná, je její rozhodnutí vadné pro chybně zjištěný skutkový stav, a v důsledku toho nezákonné. Soud na základě výše uvedeného posudku dospěl k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve II. stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) z. d. p., když jeho pracovní schopnost poklesla o 50 %.
13. Žaloba je tedy důvodná a soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. „[z]ruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že

věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.“ Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil. V dalším řízení je pak žalovaná povinna (ve shodě s ustanovením § 78 odst. 6 s. ř. s.) zahrnout výše uvedený posudek posudkové komise MPSV Ostrava mezi podklady pro nové rozhodnutí a podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalována vázána právním posouzením krajského soudu o stupni invalidity žalobce.

14. Žalobce měl ve věci plný úspěch a podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží takovému účastníku právo náhrady důvodně vynaložených nákladů proti tomu účastníkovi, který úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že se žalobce žádné náklady řízení neuplatnil, soud rozhodl tak, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 14. května 2025

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně